

Gala

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023 • ΤΕΥΧΟΣ 265
© 2023 • ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ Α.Ε.
• ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ 23,7 ΜΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ
ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΚΜΕΤΑ ΤΑ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΜΕ Ε2

ΝΙΚΟΣ ΠΟΛΥΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ
ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
(ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ)

LEON AVIGAD

Ο ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ
ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ
ΤΩΝ BROWN HOTELS

**ΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΑΚΗ
ΕΙΡΗΝΗ ΔΑΝΕΛΙΑΝ
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΛΑΙΜΟΥ**

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ & ΚΕΡΑΜΙΚΑ
ΣΕ ΚΟΙΝΗ ΕΚΘΕΣΗ:
ΟΙ 3 DESIGNERS ΕΝΩΝΟΥΝ
ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥΣ

la DIVINA

ΣΟΥΛΑ ΠΑΡΑΣΙΔΗ

Η ΣΟΠΡΑΝΟ INFLUENCER

ΕΛΛΗΝΟΪΡΛΑΝΔΗ, ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΒΑΝΚΟΥΒΕΡ,
ΖΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΗΠΑ ΚΑΙ ΕΛΒΕΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ VIRAL

RESTART

Με 480 τραγούδια στο ενεργητικό του και δεκάδες επιτυχίες, έβαλε τελεία στην καριέρα του στο λαϊκό πεντάγραμμο και ξεκίνησε από την αρχή. Τώρα δίνει σόλο συναυλίες στο ηλιοβασίλεμα με την άρπα του και τις νέες μελωδίες που έχει συνθέσει.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΛΗ ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΗΛΙΩΤΑΚΗΣ

Του Αιγαίου τα

RESTART

RESTART

Μια διαφορετική εμπειρία μουσικής γεννήθηκε φέτος το καλοκαίρι. Σ' ένα σκηνικό με πλιοβασιλέμα και θάλασσα ακούμε μια άρπα να παίζει έθνικ μελωδίες και τα backing tracks από το νχείο να γεμίζουν με νότες την ατμόσφαιρα. Δύσκολο να μη δακρύσεις στον ήχο της άρπας, να μη θυμηθείς τον πρώτο σου έρωτα, να μην ονειρευτείς όσα σου λείπουν. Τα live του Κώστα Μπλιωτάκη ξεχειλίζουν από συναισθήματα, συγχρόνως όμως είναι και ένα μάθημα ζωής αν αναλογιστεί κανείς από πού έρχεται ο μουσικός. Με 480 τραγούδια στο βιογραφικό του, αμέτρητες επιτυχίες, 34 χρόνια στα μπουζούκια (παίζει από 13 ετών), έχει ένα όνομα-εγγύηση στον κόσμο της νύχτας για μεγάλες επιτυχίες. Ωστόσο, αποφάσισε να τα αφήσει όλα πίσω του, να ξεκινήσει από το μηδέν μ' ένα καινούριο όργανο σ' έναν διαφορετικό κόσμο, να επανεφεύρει τον εαυτό του και συγχρόνως να εφεύρει ένα νέο είδος μουσικής διασκέδασης.

GALA: Τι σε έκανε να αλλάξεις δρόμο στη μουσική και τη ζωή;

ΚΩΣΤΑΣ ΜΗΛΙΩΤΑΚΗΣ: Ενωσα ότι έπασα ταβάνι, ότι δεν είχε κάτι άλλο να μου προσφέρει η νύχτα. Ήμουν για πολλά χρόνια μαέστρος στον Ρέμο και τον Ρουβά, έζησα χρυσές εποχές, γύρισα την Ελλάδα και τον κόσμο με τις συναυλίες και έφτασα σ' ένα σημείο όπου είπα ότι δεν πάει άλλο. Είχα πάντα την ανάγκη να κάνω κάτι καινούριο, να εξελίσσομαι. Δεν ήξερα όμως πού ήθελα να φτάσω, οπότε βρέθηκα σε ένα αδιέξοδο.

G.: Πώς ήρθε στη ζωή σου η άρπα;

Κ.Μ.: Στην καραντίνα μου μπήκε η ιδέα. Πάντα θαύμαζα τον ήχο της και τον είχα βάλει και σε κάποια τραγούδια, όμως δεν είχα σκεφτεί ποτέ να παίζω. Εντελώς τυχαία βρήκα μια κοπέλα στο Facebook που πουλούσε μία και την αγόρασα αμέσως. Εκείνη τη μέρα άλλαξε η ζωή μου. Σιγά-σιγά άρχισα να τη σκαλίζω, έκανα λίγα μαθήματα και μετά ξεκίνησα να παίζω. Περνούσα ατελείωτες ώρες χωρίς να ξέρω πού θα με βγάλει αυτό. Γνώριζα μόνο ότι ήταν ένα

πολύ δύσκολο όργανο και ότι θέλω να το κατέχω. Πήρα καινούρια άρπα και τώρα πια έχω μια ηλεκτροακουστική για τα live μου. Ουσιαστικά είμαι αυτοδίδακτος, όπως άλλωστε και στο πιάνο. Ακόμα και τώρα εκπαιδεύομαι και πάντα προσπαθώ να κάνω ένα βήμα πιο πέρα. Η αγαπημένη μου φράση είναι «όταν κάνεις κάτι παραπάνω, γίνεσαι κάτι παραπάνω». Αυτό το εφαρμόζω κάθε ημέρα.

G.: Πώς κατάφερες να μάθεις μόνος σου πιάνο; Και κυρίως γιατί;

Κ.Μ.: Ήξερα πάντα ότι θα γίνω μουσικός. Ο πατέρας μου έπαιζε μπάσο στα μπουζούκια, οπότε ήταν αυτονόητο ότι θα με έπαιρνε στη δουλειά. Ξεκίνησα μαζί του όταν ήμουν 13 χρόνων. Πήγαίνα στην Α' Γυμνασίου, όμως ήμουν πολύ κακός μαθητής, προφανώς λόγω δυσλεξίας που τότε δεν υπήρχε τρόπος να διαγνωστεί. Εμείνα σε τέσσερα μαθήματα, ξαναέκανα την τάξη, έμεινα πάλι σε ένα και απογοητεύτηκα τόσο πολύ ώστε τα παράτησα. Σταμάτησα το σχολείο και ήταν μια μεγάλη ήττα, ακόμη και σήμερα δεν την έχω ξεπεράσει. Πραγματικά, όμως, δεν καταλάβαινα τίποτα, δεν γινόταν να συνεχίσω. Αντίθετα, στη μουσική καταλάβαινα τα πάντα, έπαιζα πιάνο χωρίς να μου δείξει ποτέ κανείς. Ήξερα όλο το λαϊκό ρεπερτόριο απέξω. Δούλεψα την πρώτη χρονιά με τον πατέρα μου, μετά συνέχισα σε άλλα μαγαζιά και στα 18 μου πέρασα οντισιόν και με πήραν η Βίση και ο Καρβέλας. Στα 23 έγραψα τον πρώτο μου δίσκο.

G.: Πώς είναι οι μέρες με την άρπα χωρίς τις νύχτες στα μπουζούκια;

Κ.Μ.: Μαγικές. Έχω ψύχωση με την άρπα. Ξυπνάω στις 7.30 το πρωί, φτιάχνω καφέ και ξεκινάω τις ασκήσεις στις χορδές. Κάθε φορά ανεβαίνω βαθμό δυσκολίας, γιατί θέλω να βελτιώνομαι και να κατακτώ νέες δεξιότητες. Δεν παίζω ποτέ μουσική στο σπίτι, κάνω μόνο εξάσκηση. Μουσική παίζω μόνο μπροστά σε κόσμο, ποτέ για μένα. Η ιδέα μου ήταν να κάνω ένα live πρόγραμμα με την άρπα και συνοδεία backing tracks από ηχογραφήσεις κομματιών σε δικές μου ενορχηστρώσεις. Είναι ένα lounge event που δεν έχει ξαναγίνει και ο κόσμος το αγάπησε πολύ. Ξεκίνησα πέρυσι παράλληλα με τα μπουζούκια, κάνοντας κάποιες εμφανίσεις τις ημέρες που είχα ελεύθερες. Φέτος είναι το πρώτο καλοκαίρι που αποφάσισα να μην παίζω νύχτα και έχω ήδη δώσει πολλές συναυλίες. Μέσα σε μία εβδομάδα μπορεί να παίζω στο «Kenshō» στη Μύκονο, στο «Costa Navarino» στην Πύλο, στο

«Amente» στη Λευκάδα, στη Σάμο, στην Πάτρα.

G.: Πώς αντέδρασε ο κόσμος;

Κ.Μ.: Είναι απίστευτο αυτό που ζω στα live. Αρχικά εντυπωσιάζονται και βγάζουν φωτογραφίες την άρπα, τους αρέσει το όργανο. Όταν παίζω, νιώθω πόσο τους χαλαρώνει αυτή η μουσική. Ακόμη και εκείνοι που μπορεί να έρχονται μωτρωμένοι ή με μπερδεμένη ενέργεια, στην πορεία αφήνονται και στο τέλος μένουν μ' ένα χαμόγελο. Μετά το πρόγραμμα έρχονται όλοι και μου μιλάνε, μου λένε ότι συγκινήθηκαν, έκλαψαν ή όποια άλλα συναισθήματα ένιωσαν. Συμβαίνει κάτι εξωπραγματικό με αυτό το όργανο. Με κάθε νότα, με κάθε χορδή μπορώ να μεταδώσω ένα συναίσθημα που έχω βιώσει εγώ και να το κάνω ν' αγγίξει τον ακροατή. Δεν είναι απλώς μουσική, είναι σαν μυσταγωγία.

G.: Ηρεμείς κι εσύ με τη μουσική;

Κ.Μ.: Γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Η άρπα είναι δύσκολο όργανο και στα live δίνω όλη μου την ενέργεια. Έχω τα μάτια μου καρφωμένα στις χορδές, συγχρόνως όμως έχω τις κεραιές μου ανοιχτές για να συναισθανθώ το κοινό. Στο τέλος του προγράμματος βρίσκομαι στα κόκκινα από την υπερένταση και μου παίρνει ώρες για να ηρεμήσω. Αλλά και γενικότερα δεν μπορώ να χαλαρώσω ακούγοντας μουσική. Δεν την απολαμβάνω. Αν βάλω κάτι πριν πάω για ύπνο, θα μείνω ξάγρυπνος. Βλέπω μπροστά μου τις νότες για κάθε ήχο. Μπορώ να δω όχι μόνο τις νότες μιας μελωδίας, αλλά ολόκληρο το πεντάγραμμα για κάθε όργανο χωριστά. Ακόμα και σ' ένα κονσέρτο μπορώ να σου πω τι παίζει το πιάνο και τι το βιολί, χωρίς να κοιτάξω ποτέ την παρτιτούρα. Ακόμα και το τρίξιμο μιας πόρτας ξέρω σε ποια νότα αντιστοιχεί.

G.: Συνθέτεις ακόμη ζειμπέκικα;

Κ.Μ.: Οχι, αποτελούν μέρος της προηγούμενης μου ζωής, δεν με αφορά πια αυτό το είδος, ούτε τα μπουζούκια, ούτε οι δισκογραφικές. Γράφω μόνο για την άρπα, κάνω τις ενορχηστρώσεις, ηχογραφώ τα κομμάτια μου και τα ανεβάζω στο Spotify. Έχω ήδη οκτώ και τώρα πειραματίζομαι και με την αρχαία ελληνική λύρα. Μπήκα και στις συλλογές του «Café De Anatolia» με δύο έργα που συνθέσαμε μαζί με τον Σπύρο Χάμιζα. Συζητώ για εμφανίσεις στο εξωτερικό, η Τουρκία δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για τη μουσική μου. Η άρπα μου έχει ανοίξει καινούριους δρόμους που δεν είχα φανταστεί. Κανείς δεν τους είχε φανταστεί, γιατί ο ήχος της μέσα στις συγκεκριμένες ενορχηστρώσεις είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία για όλους μας ♦

«Με κάθε **ΧΟΡΔΗ** της άρπας μπορώ να μεταδώσω ένα συναίσθημα που έχω βιώσει και να το κάνω να αγγίξει τον **ΑΚΡΟΑΤΗ**»